

Kancelária Rady pre mediálne služby

Pracovný materiál Kancelárie Rady na zasadnutie Rady pre mediálne služby dňa 27. 9. 2023

Správne konanie: REO-RPMS/2023/00982
Predmet: § 88 ods. 4 zákona č. 264/2022 Z. z.
Účastník konania: MARKÍZA – SLOVAKIA, spol. s r.o.
Správny orgán: Rada pre mediálne služby

Dátum: 4. 9. 2023

NÁVRH UZNESENIA:

Rada pre mediálne služby (ďalej len „Rada“) ako orgán príslušný podľa § 110 ods. 1 a 2 zákona č. 264/2022 Z. z. o mediálnych službách (ďalej len „zákon č. 264/2022 Z. z.“) v senáte 2 zloženom z predsedu senátu doc. Mgr. Pavla Izraela, PhD. a členov senátu Ivana Bindasa a Andrey Cox, postupom podľa § 225 zákona č. 264/2022 Z. z. rozhodla, že účastník správneho konania č. REO-RPMS/2023/00982, MARKÍZA – SLOVAKIA, spol. s r.o.

porušil

povinnosť ustanovenú v § 88 ods. 4 zákona č. 264/2022 Z. z.

tým,

že časový úsek od cca 19:29:57 hod. do 19:59:56 hod. programu *Televízne noviny* odvysielaného v rámci programovej služby TV MARKÍZA dňa 11. 3. 2023 o cca 18:59:57 hod., ktorý zodpovedá druhému 30-minútovému časovému úseku trvania predmetného programu, dvakrát prerušil zaradením reklamy, a to o cca 19:40:37 hod. a o cca 19:58:25 hod.,

za čo mu ukladá

podľa ustanovenia § 134 písm. a) zákona č. 264/2022 Z. z. sankciu – **upozornenie na porušenie zákona.**

Podľa § 135 ods. 5 zákona č. 264/2022 Z. z. „*Uložením sankcie nezaniká povinnosť, za ktorej porušenie sa sankcia uložila.*“

Úloha č. 1:

Kancelária Rady vydá písomné vyhotovenie rozhodnutia o uložení sankcie a doručí ho účastníkovi konania.

T: 27. 10. 2023

Z: ReO

Úloha č. 2:

Kancelária Rady oznámi podávateľovi podnetu výsledok prešetrenia podnetu.

T: 9. 10. 2023

Z: PgO

* * *

Rada na svojom zasadnutí dňa 10. 5. 2023 prijala uznesenie o začatí správneho konania voči subjektu MARKÍZA – SLOVAKIA, spol. s r.o. vo veci možného porušenia povinnosti ustanovenej v § 88 ods. 4 zákona č. 264/2022 Z. z. v súvislosti s tým, že časový úsek od cca 19:29:57 hod. do 19:59:56 hod. programu *Televízne noviny* odvysielaného v rámci programovej služby TV MARKÍZA dňa 11. 3. 2023 o cca 18:59:57 hod., ktorý zodpovedá druhému 30-minútovému časovému úseku trvania predmetného programu, dvakrát prerušil zaradením reklamy, a to o cca 19:40:37 hod. a o cca 19:58:25 hod.

Oznámenie o začatí správneho konania bolo účastníkovi konania doručené dňa 22. 6. 2023, na základe čoho začalo správne konanie č. REO-RPMS/2023/00982. Účastník konania bol súčasne vyzvaný, aby v lehote najneskôr do 10 dní od doručenia oznámenia v súlade s § 33 ods. 1 a § 34 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní zaslal svoje stanovisko, prípadne navrhol dôkazy a vyjadril sa k podkladom pre rozhodnutie v predmetnom správnom konaní. Súčasne bol účastník konania upozornený, že pokiaľ svoje práva v stanovenej lehote nevyužije, Rada môže rozhodnúť vo veci aj bez jeho stanoviska, pokiaľ uzná, že podklady a dôkazy zhromaždené v správnom konaní sú dostačujúce podľa § 46 správneho poriadku. Prílohou oznámenia o začatí správneho konania bola aj kópia záznamu vysielania programu *Televízne Noviny* odvysielaného na programovej službe TV MARKÍZA dňa 11. 3.

2023 v čase o cca 18:59:57 hod. a prepis/popis skutkového stavu k správne konaniu č. REO-RPMS/2023/00982.

Rade bola dňa 26. 6. 2023 doručená žiadosť o predĺženie lehoty na vyjadrenie a žiadosť o zaslanie podkladov zhromaždených v správnom konaní.

Dňa 14. 7. 2023 bola právne zástupcovi účastníka konania zaslaná správa o kontrole dodržiavania povinností podľa zákona č. 264/2022 Z. z. a predĺženie lehoty na vyjadrenie. Predmetná správa bola právne zástupcovi účastníka konania doručená dňa 17. 7. 2023, odkedy začala plynúť 5-dňová lehota na vyjadrenie, ktorá márne uplynula dňa 24. 7. 2023.

Rade nebolo doručené vyjadrenie účastníka konania k predmetu správneho konania č. REO-RPMS/2023/00982.

Subjektívna 6-mesačná lehota na uloženie sankcie podľa § 135 ods. 1 zákona č. 264/2022 Z. z. začala plynúť dňa 10. 5. 2023 a uplynie dňa 10. 11. 2023. Objektívna 18-mesačná lehota na uloženie sankcie podľa cit. ustanovenia začala plynúť dňa 11. 3. 2023 a uplynie dňa 11. 9. 2024.

* * *

Prepis/popis skutkového stavu

18:59:57 – Začiatok programu – spravodajský program *Televízne noviny*.

19:40:33 – Prerušenie programu – zvukovo-obrazový predel.

19:40:37 – Reklamný oznam – reklamné šoty v reklamnom bloku (cca 7:55 min.).

19:48:32 – Zvukovo-obrazový predel.

19:48:36 – Pokračovanie programu.

19:58:21 – Prerušenie programu – zvukovo-obrazový predel.

19:58:25 – Reklamný oznam – reklamné šoty v reklamnom bloku (cca 1 min.).

19:59:25 – Zvukovo-obrazový predel.

19:59:29 – Pokračovanie programu.

20:03:38 – Koniec programu – *Televízne noviny*.

* * *

Podľa § 88 ods. 4 zákona č. 264/2022 Z. z.:

„Vysielateľ televíznej programovej služby, ktorý nie je verejnoprávny vysielateľom, môže prerušiť program, ktorý je spravodajským programom alebo audiovizuálnym dielom⁶¹⁾ a nie je programom určeným pre deti ani seriálom, sériou alebo dokumentárnym filmom, reklamným oznamom alebo telenákupom na každý 30-minútový časový úsek vysielania, a to aj v prípade, ak plánovaná dĺžka vysielania tohto programu nepresahuje 30 minút.“

* * *

Podľa § 88 ods. 4 zákona č. 264/2022 Z. z. môže vysielateľ televíznej programovej služby, ktorý nie je verejnoprávny vysielateľom, prerušiť program, ktorý je spravodajským programom alebo audiovizuálnym dielom a nie je programom určeným pre deti ani seriálom, sériou alebo dokumentárnym filmom, reklamným oznamom alebo telenákupom na každý 30-minútový časový úsek vysielania, a to aj v prípade, ak plánovaná dĺžka vysielania tohto programu nepresahuje 30 minút. Monitorovaním programu *Televízne noviny* odvysielaného na televíznej programovej službe TV MARKÍZA dňa 11. 3. 2023 o cca 18:59:57 hod. bolo zistené, že časový úsek od cca 19:29:57 hod. do 19:59:56 hod. tohto programu, ktorý zodpovedá druhému 30-minútovému časovému úseku trvania predmetného programu, dvakrát prerušil zaradením reklamy, a to o cca 19:40:37 hod. a o cca 19:58:25

hod. Na základe uvedeného vzniklo dôvodné podozrenie, že **mohlo dôjsť k porušeniu § 88 ods. 4 zákona č. 264/2022 Z. z.**

Monitorovaním záznamu vysielania bolo zistené, že vysielateľ odvysielal v čase od cca 18:59 h do cca 20:03 h program *Televízne noviny*. Program na základe jeho obsahu a formy môžeme označiť ako spravodajský program. Program obsahoval dva 30-minútové časové úseky a jeden časový úsek v trvaní 3 minúty a 41 sekúnd. Program bol počas druhého časového úseku od cca 19:29 h do cca 19:59 h prerušený reklamným oznamom dvakrát o cca 19:40 h a o cca 19:58 h.

Vysielateľ odvysielal v rámci svojho programu *Televízne noviny* dva reklamné bloky v časovom úseku od cca 19:40 h a od cca 19:58 h. Z ustanovenia § 88 ods. 4 zákona č. 264/2022 Z. z. je zrejmé, že vysielateľ môže prerušiť program vysielaním reklamných oznamov alebo telenákupov, ale len jedenkrát v jednom 30 minútovom časovom úseku programu.

Úsek	Časový úsek v hod.	Reklamný oznam – reklamné šoty
1.	18:59:57 - 19:29:56	0
2.	19:29:57 - 19:59:56	2
3.	19:59:57 - 20:03:38	0

Rada má za to, že ustanovenie § 88 ods. 4 zákona č. 264/2022 Z. z. určuje, koľko reklamných prerušení možno zaradiť počas vysielania audiovizuálneho diela. Z tohto ustanovenia jednoznačne nevyplýva, či sa má za trvanie audiovizuálneho diela považovať čistý čas diela (t.j. len trvanie audiovizuálneho diela bez reklamných prerušení) alebo jeho hrubý čas (t.j. vrátane reklamných prerušení). Európsky súdny dvor (ďalej len „ESD“) sa k tejto otázke vyjadril v rozhodnutí vo veci ARD v. PRO Sieben Media AG, sp. zn. C-6/98. V tomto rozhodnutí ESD vyslovil názor, že ustanovenie, ktoré ukladá obmedzenia pri výkone slobôd, ako je napr. sloboda poskytovania služieb televízneho vysielania, musí tieto obmedzenia vyjadrovať jednoznačne.

Ustanovenie § 88 ods. 4 zákona č. 264/2022 Z. z. je nejednoznačné len v tom, že z jeho znenia nie je zrejmé, či sa trvaním spravodajského diela myslí čistý čas diela (t.j. iba čas trvania diela, bez reklamných prerušení) alebo hrubý čas diela (t.j. aj s reklamnými prerušeniami). Rada v tomto prípade postupovala v zmysle judikatúry ESD, konkrétne na základe horeuvedeného rozhodnutia vo veci ARD v. PRO Sieben Media AG, sp. zn. C-6/98, a predmetné ustanovenie vyložila spôsobom, ktorý je pre účastníka konania menej obmedzujúci, a teda za trvanie diela považuje jeho hrubý čas.

Podľa § 88 ods. 4 zákona č. 264/2022 Z. z. je možné prerušiť zaradením jedného reklamného prerušenia na každý 30-minútový časový úsek audiovizuálne dielo (okrem seriálu, série, dokumentárneho filmu, programu pre deti a bohoslužieb). Podľa § 82 ods. 1 zákona č. 185/2015 Z. z. autorského zákona je audiovizuálnym dielom dielo vytvorené filmovými tvorivými postupmi, ako aj výberom a spracovaním diel audiovizuálne použitých bez ohľadu na formu a spôsob ich spracovania, vnímateľné prostredníctvom technického zariadenia ako sled zaznamenaných, zámerne usporiadaných a navzájom súvisiacich obrazov vyvolávajúcich dojem pohybu a sprevádzaných zvukom alebo bez neho. Predmetný program teda nepochybne je audiovizuálnym dielom v zmysle vyššie uvedenej definície. Napriek skutočnosti, že pojmy seriál, séria, dokumentárny film a bohoslužba nie sú v zákone č. 264/2022 Z. z. definované, vzhľadom na obsah a charakter predmetného programu je zrejmé, že sa nejedná ani o jeden z vyššie uvedených typov programov.

Zo znenia § 88 ods. 4 zákona č. 264/2022 Z. z. vyplýva, že pri vysielaní audiovizuálneho diela sa povoľuje jedno prerušenie zaradením reklamy alebo telenákupu na každý 30-minútový časový úsek. Z gramatického hľadiska je teda zrejmé, že časový úsek musí trvať aspoň 30 minút, aby ho mohol vysielateľ prerušiť. Spravodajské diela môžu byť prerušené televíznou reklamou a/alebo telenákupom

jedenkrát za každé plánované obdobie v dĺžke najmenej 30 minút. Vysielateľ teda môže prerušiť aj časový úsek dlhší ako 30 minút, nemôže však prerušiť časový úsek, ktorý by bol kratší ako 30 minút.

Uvedené vyplýva aj zo znenia smernice o AVMS, ktorá v článku 20 ods. 2 jednoznačne stanovuje, že audiovizuálne diela „môžu byť prerušené televíznou reklamou a/alebo telenákurom jedenkrát za každé plánované **obdobie v dĺžke najmenej 30 minút**“ („may be interrupted by television advertising and/or teleshopping once for each scheduled **period of at least 30 minutes**“). Zo znenia predmetného ustanovenia je podľa nášho názoru zrejmé, že časový úsek nemôže trvať menej ako 30 minút. Vysielateľ teda môže prerušiť aj časový úsek dlhší ako 30 minút, nemôže však prerušiť časový úsek, ktorý by bol kratší ako 30 minút.

Taký výklad je v súlade aj s recitálom č. 86 smernice o AVMS, podľa ktorého je cieľom smernice chrániť špecifický charakter európskych televízií, ktorým je zaraďovanie reklamy medzi jednotlivé programy, a preto uvedená smernica obmedzuje počet možných prerušení v audiovizuálnych dielach. Účelom obmedzenia prerušení audiovizuálnych diel je chrániť divákov pred nadmerným reklamným tlakom a tiež chrániť integritu audiovizuálnych diel, čo je v záujme ako autorov daných diel, tak aj samotných divákov sledujúcich tieto diela. Je zrejmé, že pokiaľ by bolo možné prerušiť aj časové úseky nedosahujúce 30 minút, nebolo by to v súlade s účelom samotnej smernice o AVMS.

K rovnakému záveru dospel aj NS SR vo svojom rozsudku vo veci sp. zn. 3Sž/12/2013, cit.:

„Ustanovenie § 35 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z. výslovne určuje, že zaradením reklamy alebo telenákupu je možné prerušiť každý 30 minútový časový úsek. Ak by zákonodarca mienil povoliť prerušenie programu reklamou alebo telenákurom aj kratší časový úsek, vyjadril by to jednoznačným spôsobom, napr. pri vysielaní programu sa povoľuje jedno prerušenie zaradením reklamy alebo telenákupu na každý začatý 30-minútový časový úsek. Programy, ktoré trvajú kratšie ako 30 minút zákonodarca umožnil prerušiť reklamou alebo telenákurom, avšak túto výnimku nestanovil pri programoch, ktoré trvajú dlhšie ako 30 minút a pri prerušení reklamou alebo telenákurom sa delia na ucelené 30-minútové úseky.“

NS SR tiež vo svojom rozsudku vo veci sp. zn. 3Sž/12/2013 uviedol, cit.:

„Výklad zákona, ktorý použil správny orgán v napadnutom rozhodnutí je aj v súlade s úniovým právom, konkrétne s citovanou smernicou č. 2010/13/EÚ. Vnútroštátne orgány aplikácie práva (tak súdne, ako aj správne orgány) sa majú vždy usilovať o eurokonformný výklad vnútroštátneho práva.“

K rovnakému záveru dospel NS SR aj vo svojom rozsudku vo veci sp. zn. 5Sž/11/2013, v ktorom uviedol, cit.: *„Vychádzajúc z uvedenej právnej úpravy je zrejmý účel zákonodarcu stanoviť podmienky povinnosť vysielateľa pri prerušovaní vysielania spravodajského programu alebo audiovizuálneho programu televíznou reklamou alebo telenákurom sledujúc cieľ ochrany divákov pred nadmerným prerušovaním sledovaného programu a v neposlednom Rade aj autorov diela, spracovaného vo vysielanom programe. Na základe nielen gramatického ale aj logického a teleologického výkladu citovanej právnej normy - § 35 ods. 3 zákona o vysielaní v súlade s cieľom zákona je možné vykladať uvedenú právnu normu len tak, že zákonodarca povoľuje vysielateľovi prerušiť vysielanie spravodajského programu alebo audiovizuálneho diela televíznou reklamou alebo telenákurom jedným prerušením na každý 30-minútový úsek.“*

Požiadavka obmedziť zaraďovanie reklamy v rámci vysielania audiovizuálnych diel vychádza z potreby ochrany diváka pred nadmerným reklamným tlakom a tiež zachovania integrity audiovizuálnych diel, čo je v záujme ako autorov daných diel, tak aj samotných divákov sledujúcich tieto diela. Táto požiadavka je jasne postulovaná smernicou č. 2010/13/EÚ o audiovizuálnych mediálnych službách a taktiež jednoznačne zakotvená v právnom poriadku SR. Právo na slobodu prejavu je teda celkom zrejmé obmedzené osobitnou ochranou divákov a autorov audiovizuálnych diel, a to na základe zákona, konkrétne ustanoveniami § 88 zákona č. 264/2022 Z. z. Práve takéto obmedzenie slobody prejavu umožňuje ustanovenie čl. 26 ods. 4 Ústavy SR: *„Slobodu prejavu a právo vyhľadávať a šíriť*

informácie možno obmedziť zákonom, ak ide o opatrenia v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejného poriadku, ochranu verejného zdravia a mravnosti.“ Podmienka legality a legitimity je teda nepochybne naplnená.

Domnievame sa, že prerušením programu *Televízne noviny* dvakrát reklamným oznamom počas 30-minútového časového úseku vysielania **došlo k porušeniu § 88 ods. 4 zákona č. 264/2022 Z. z.**

Na základe vyššie uvedeného sme toho názoru, že účastník konania porušil povinnosť ustanovenú v § 88 ods. 4 zákona č. 264/2022 Z. z. o mediálnych službách tým, že časový úsek od cca 19:29:57 hod. do 19:59:56 hod. programu *Televízne noviny* odvysielaného v rámci programovej služby TV MARKÍZA dňa 11. 3. 2023 o cca 18:59:57 hod., ktorý zodpovedá druhému 30-minútovému časovému úseku trvania predmetného programu, dvakrát prerušil zaradením reklamy, a to o cca 19:40:37 hod. a o cca 19:58:25 hod.

* * *

U právnických osôb sa zodpovednosť za správne delikty zakladá zásadne bez ohľadu na zavinenie (objektívna zodpovednosť pre správny delikt). Táto zásada platí aj v prípade zákona č. 264/2022 Z. z. ako aj zákona č. 71/1967 Zb., ktoré nevyžadujú pri preukázaní, či došlo k správne deliktu, dokazovať zavinenie alebo dokonca úmyselné konanie. Podstatné je iba to, či k porušeniu zákona objektívne došlo alebo nie. Tomu, že sa v tomto prípade nielenže nedokazuje zavinenie, ale ani sa nerozlišuje medzi zavinením úmyselným a nedbanlivostným, svedčí aj skutočnosť, že ani jeden z citovaných zákonov neobsahuje tzv. liberačné dôvody, ktoré by umožnili zbaviť sa zodpovednosti za správny delikt. Okolnosti, za ktorých došlo k porušeniu zákona, môžu byť zohľadnené pri ukladaní druhu sankcie, ale nie sú dôvodom na zastavenie správneho konania.

Podľa ustanovenia **§ 140 ods. 1 až 3 zákona č. 264/2022 Z. z.:**

„(1) Pokutu regulátor uloží, ak povinná osoba aj napriek upozorneniu na porušenie zákona opakovane porušila tú istú povinnosť. Za opakované porušenie povinnosti sa považuje také porušenie povinnosti, ktoré nastalo v lehote kratšej ako tri roky od predchádzajúceho porušenia tej istej povinnosti.

(2) Regulátor môže uložiť pokutu aj bez predchádzajúceho upozornenia

a) ak bola porušená povinnosť uložená v § 20 ods. 4 písm. c), § 23, § 61, § 62 ods. 1 písm. b) a § 74, b) v prípade vysielania alebo poskytovania audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie bez autorizácie alebo

c) v prípade prevádzkovania retransmisie alebo poskytovania platformy na zdieľanie videí bez registrácie.

(3) Výšku pokuty regulátor určí podľa závažnosti veci, spôsobu, trvania a následkov porušenia povinnosti a s prihliadnutím na rozsah a dosah poskytovania obsahovej služby, získané bezdôvodné obohatenie a sankciu, ktorú už prípadne uložil samoregulačný orgán.“

Z § 140 ods. 1 až 3 zákona č. 264/2022 Z. z. vyplýva, že Rada pri opakovanom porušení povinnosti ustanovenej v § 88 ods. 4 zákona č. 264/2022 Z. z., ktoré nastalo v lehote kratšej ako tri roky od predchádzajúceho porušenia tejto povinnosti, uloží pokutu. Ide o kogentné ustanovenie zákona, ktoré nepripúšťa voľnosť uváženia pri rozhodovaní o druhu sankcie za porušenie tejto povinnosti.

Účastník konania za posledné tri roky neporušil povinnosť podľa § 88 ods. 4 zákona č. 264/2022 Z. z. (ani obdobnú povinnosť ustanovenú v § 35 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z. z. účinného do 31. 7. 2022). Z toho dôvodu navrhujeme uložiť sankciu upozornenie na porušenie zákona.

ZÁVER:

Vzhľadom na všetky uvedené argumenty navrhujeme Rade, aby prijala uznesenia v zmysle vyššie uvedených návrhov.